

SĂRBĂTOAREA SCHIMBĂRII LA FAȚĂ A DOMNULUI LA PATRIARHIE

Luni, 6/19 august 2019, Patriarhia a sărbătorit Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hristos.

1. Pe Muntele Tabor

La această sărbătoare, potrivit pericopelor Evanghelice, Biserica pomeneste faptul că Domnul nostru a urcat pe Muntele Tabor înainte de Patima Sa; muntele este în Galileea și acolo, înaintea ochilor ucenicilor Săi Petru, Iacov și Ioan, S-a transfigurat, aspectul Lui s-a schimbat, natura Sa umană a fost ascunsă și natura Sa divină a fost descoperită în slavă. Un nor luminos L-a înconjurat și Moise și Elisei au apărut lângă El, conversând cu El despre Patimile Sale care avea să se întâmple în Ierusalim, în timp ce vocea Tatălui a fost auzită din cer spunând: „Acesta este Fiul meu preaiubit întru Care am bine-voit; de El să ascultați.” Înarmuriți, ucenicii au căzut la pământ și Petru i-a cerut Domnului să facă trei corturi, astfel încât să rămână pe munte. După această viziune care a fost conformă standardului Învierii, Domnul a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui înainte de Învierea Sa.

Acest eveniment a fost sărbătorit în primul rând pe locul unde s-a întâmplat, pe Muntele Tabor, cu o priveghere de toată noaptea, care a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Miropolit Isihie al Kapitoliei, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi aghiotafiti și clerici în vizită din diferite țări ortodoxe. Răspunsurile la strănă au fost date de Preotul George în strana din dreapta și de corul reprezentantului patriarhal din Acra, Arhimandritul Filoteu în strana din stânga în limba arabă, în prezența unei mulțimi mari de credincioși care s-au rugat cu smerenie în atmosfera nopții, în aer liber.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a citit următoarea predică:

„Suit-a Hristos pre Petru, pre Iacov și pre Ioan în munte înalt deosebi, și S-a schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele și hainele Lui s-au făcut albe c alumina, și S-au arătat Moisi și Ilie grăind cu Dânsul și nor luminos i-a umbrit pre ei; și iată glas din nor zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit, pre Acesta să ascultați.”

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți în acest sfânt Munte Tabor, unde au stat picioarele Domnului, pentru a sărbători pomenirea anuală a Sfintei Schimbări la Față a Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

„Mai înainte de cinstită crucea Ta și de Patimă, luând pre cei mai'nainte i-ai ales din sfințiții ucenici, în Muntele Tavorului Te-ai suit Stăpâne, vrând să le arăți lor slava Ta; carii și văzându-Te pre Tine schimbându-Te la față, și mai mult decât soarele strălucind, cu fața în jos căzând, de puterea Ta s-au mirat strigând: tu ești Hristoase și Lumină fără de ani, și raza Tatălui, măcar că Te-ai și arătat cu trup de bună voie, cela ce ești neschimbat.”

Evenimentul Schimbării la Față a lui Iisus Hristos joacă un loc special în marea taină a Providenței dumnezeiești, și anume a nemărginitei iubiri față de oameni a lui Dumnezeu Tatăl, pentru mântuirea omenirii. Aceasta pentru că, pe de o parte, pe Muntele Tabor, Hristos le-a arătat slava Sa ucenicilor Săi înaintea Pătimirii Sale pe Cruce; pe de altă parte, le-a arătat-o celor care Îl urmează și cred în El, în Împărăția Cerurilor și, în plus, că Iisus Hristos Însuși este Fiul lui Dumnezeu, așa cum spune imnograful Bisericii cu precizie și claritate

Slava pe care Hristos a arătat-o și a dezvăluit-o ucenicilor Săi nu este alta decât lumina și strălucirea atemporală a lui Dumnezeu Tatăl, și anume Dumnezeirea Sa unită într-o ipostază cu firea Sa umană. „Eu sunt lumina lumii” (Ioan 8: 12) spune Domnul. Și Sfântul Pavel ne învață; „ După ce Dumnezeu odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri, a vorbit,... În zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin Care a făcut și veacurile; Care, fiind strălucirea slavei și chipul ființei Lui”(Evrei 1: 1-3). Mai mult, de aceasta dă mărturie Evanghelistul care spune: „orbind el încă, iată un nor luminos i-a umbrit pe ei, și iată glas din nor zicând: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta ascultați-L” (Mat. 7: 5)

Iar „lumina atemporală”, cea care este dincolo de timp și pre-eternă, sau, altfel spus, lumina necreată, este potrivit Sfântului Pavel „Împăratul împăraților și Domnul domnilor; Cel ce singur are nemurire și locuiește într-o lumină neapropiată; pe Care nu L-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate să-L vadă”(1 Tim. 6: 15-16). Aceasta înseamnă că Dumnezeu singur are în Sine viața veșnică, nemuritoare și neîntreruptă și locuiește într-o lumină de care niciun om nu se poate apropia vreodată, o lumină pe care niciun om nu a văzut-o, nici nu o va vedea vreodată. „Că nu poate vedea omul fața Mea și să trăiască” spune Domnul (Ieșirea 33:20). Iar imnograful Bisericii adaugă: „Cuvinte cela ce ești lumină neschimbată, a Tatălui luminei celui nenăscut, într-o arătată lumina Ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină și pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura”.

Dumnezeu Cuvântul, Hristos, după cum spune imnograful, este o „lumină fără schimbare”. Aceasta înseamnă că Hristos nu a primit ceva ce nu poseda deja, și nici că El S-a transformat în ceva ce nu era, ci că le-a arătat ucenicilor Săi exact ceea ce a fost, după cum spune Sfântul Ioan Damaschin: „Nu că El a primit ceva ce El nu avea și nici că S-a transformat în ceva

ce nu era, ci S-a arătat ucenicilor Săi exact așa cum era” (Vol. 9, p. 38).

Cu alte cuvinte, ucenicii lui Hristos care au fost prezenți la Schimbarea la Față pe Muntele Tabor au fost găsiți vrednici de experiența vederii slavei, și anume a Luminei dumnezeiești a Schimbării la Față. Și potrivit Sfântului Hrisostom, ucenicii nu numai că au văzut lumina Lui necreată, de neapropiat, dar au trăit și energia ei, după cum spune iconograful ...„Astăzi Hristos în muntele Tavorului, strălucind lumen cu dumnezeiasca rază, precum S-a făgăduit ucenicilor.” Și iarăși ...„Firea neschimbătoare, amestecându-se cu firea pieritoare, a strălucit dincolo de ce se poate spune, și în parte le-a arătat Apostolilor Lumina Dumnezeiri sale fără materie.

Aceasta înseamnă că ucenicii, oameni „asemenea nouă” (Iacov 5:17), nu au văzut firea de necuprins cu mintea a lui Dumnezeu, ci energia Lui necreată în natura umană a lui Dumnezeu Cuvântul, Iisus Hristos.

În acest punct, iubiți frați și surori, ar trebui să subliniem că ucenicii lui Hristos au văzut Schimbarea Sa la Față, cu condiția ca ei înșiși să fi fost schimbați duhovnicește, ceea ce înseamnă că și-au făcut „catharsis”-ul (curățirea) de păcat și, prin urmare, au putut să accepte Lumina, sau mai bine spus, energia puterii luminoase a Duhului Sfânt, după cuvintele lui Iisus: „voi sunteți curați” (Ioan 13: 10).

Însuși Domnul nostru Iisus Hristos a spus în predica de pe munte: „Fericiți cei cu curați cu duhul, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5: 8). Interpretând aceste cuvinte, Sfântul Chiril al Alexandriei spune că oamenii curați sunt cei „care au renunțat la orice fel de iubire a cărnii, s-au unit cu Dumnezeu în Duhul Fiului și s-au depărtat de plăcerile lumești și, lepădându-se de propriile vieți, s-au legat să facă numai voia Duhului, ducând o viață întru totul curată în Hristos”.

Aceasta înseamnă, iubiților, că lumina dumnezeiască și

necreată care a strălucit pe muntele Tabor este Hristos iar norul care i-a umbrît pe ucenici este prezența Duhului Sfânt. Nu toți au fost părtași și participanți la această vedere a luminii necreate și a norului umbrîtor din care „s-a auzit un glas”, ci doar ucenicii și proorocii prezenți.

Să ne rugăm, cei care sărbătorim împreună această taină neinterpretată a Schimbării la Față a Domnului nostru Iisus Hristos, ca lumina Schimbării la Față a lui Hristos să strălucească în mințile noastre, așa cum spune și Sfântul Pavel: „Iar noi toți, privind ca în oglindă, cu fața descoperită, slava Domnului, ne prefacem în același chip din slavă în slavă, ca de la Duhul Domnului” (2 Cor. 3: 18). Amin! La mulți ani!”

Imediat după aceea, credincioșii au primit Sfânta Împărtășanie.

Înainte de binecuvântarea finală, Preafericirea Sa a citit rugăciunea pentru binecuvântarea strugurilor.

La sfârșitul Privegherii, egumenul și renovatorul Sfintei Mănăstiri, Arhimandritul Ilarion, a oferit o agapă.

În dimineața zilei de sărbătoare, în lumina bogată a Taborului, Sfânta Liturghie din interiorul Bisericii a fost condusă de Preasfințitul Mitropolit Chiriac al Nazaretului, împreună-slujitori Ieromonahi și Preoți din districtul Galileii, la slujbă participând mulțime mare de credincioși, pelerinii din Grecia, Rusia, România și palestinienii locali de la granița dintre Galileea și Acre-Ptolemais.

2. La Ghețimani

Pomenirea Sfintei Schimbări la Față a fost sărbătorită la sfântul altar al Mormântului Maicii Domnului din Ghețimani, în conformitate cu Status Quo-ul. Sfânta Liturghie a fost condusă de ÎPS Arhiepiscop Dimitrie al Lyddei, având drept împreună-slujitori cu ieromonahi aghiotafiți, preoți slujitori

la Altarul din Ghețimani, Arhimandriții Meletie și Dionisie, răspunsurile la strană fiind date de ieromonahul Eufrosin, la slujbă participând creștini evlavioși.

După Sfânta Liturghie, egumenul de la Ghețimani, Arhiepiscopul Doroteu al Avelei, a oferit o agapă la egumenie.

3. În Ramallah

Schimbarea la Față a Domnului fost, de asemenea, sărbătorită la Sfânta Mănăstire a Schimbării la Față din Ramallah, care aparține de Patriarhiei, condusă de ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, în prezența unui mare număr de credincioși ortodocși din oraș, care s-au rugat cu smerenie.

După Sfânta Liturghie, egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Galaction a oferit soborului arhieresc o masă festivă cu pește.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/qqXXFkewsA4>